

№ 3

PAPAGOI

PAPAGOI.

"Mul on
igav, oi, oi, oi!
jala küljes raudne kett,"
nõnda kaebas papagoi,
valas nukralt silmavett.

Aga siis ta leidis nõu,
võttis kokku oma jõu,
tõmbas korra, tõmbas kaks-
raudne kett läks
katki praks!

Hää on vabalt
lennata
üle metsa, üle maa!
Pärast
puhata on ilus
aias roosipõõsa
vilus.

Aias kasvas palju lilli,
marjapõõsaid õunapuid,
siit võis leida peeterselli,
porgandeid ja palju muud.

Aga kui sa tahad vilja
marjapõõsalt, peenardest,
hommikul ja õhtu hilja
hoolt pead kandma
nende eest.

Sellepärast usinasti
aias töötas aednik Mikk,
kitkus rohtu nobedasti,
kuni jõudis videvik.

Tahtis
hirmutada
Mikku
lustiline
papagoi,
peitis enda
põõsastikku,
karjus
säält:

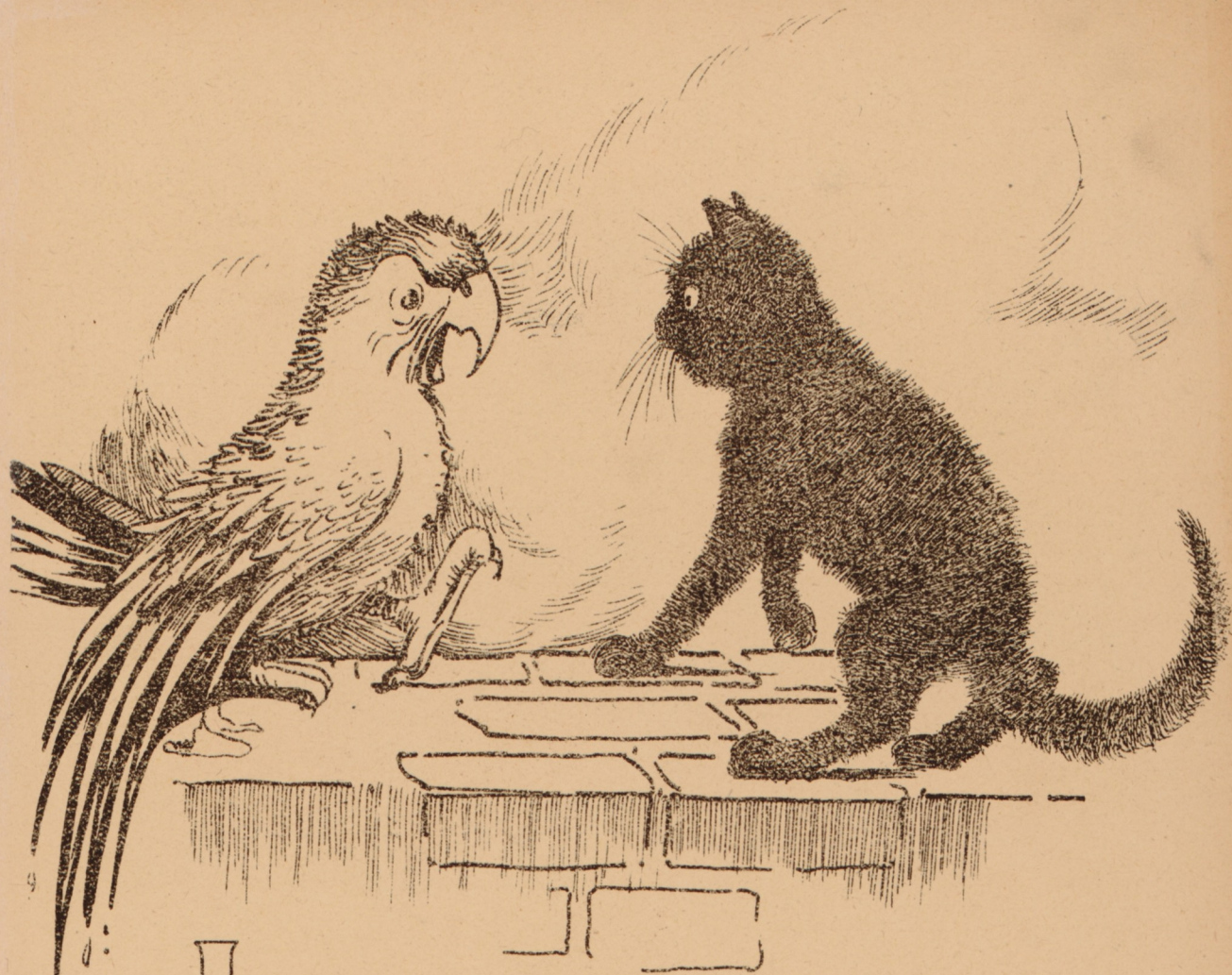
“Ohoo! o-hoi!”

Mikk ei saanud esmalt aru,
kes sääl põõsas kisendab,
on see hunt, või on see karu,
mine tea, ehk hammustab.

Aga kui ta viimaks märkas,
et on põõsas ainult lind,
siis tal mõte pähe tärkas:
“Oota, märjaks kastan sind!”

Läbi toru juhtis vee
papagoile vastu nägu,
ütles: "Paras sulle see
-palk on ikka nii, kuis tegu!"

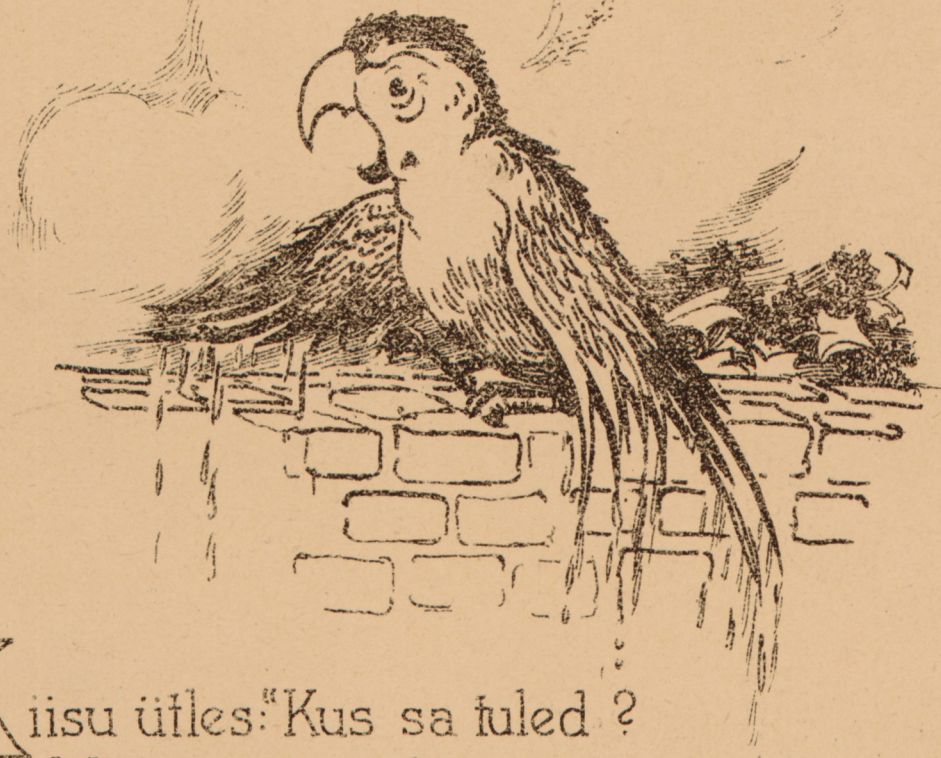
Kui saad süü eest karistada,
siis on ikka vilets järg
Polnud põhjust rõõmustada
papagoil, kes läbimärg.

Peagi näeme müüri pääl
teda tiibu kuivatamas.
Aga kiisu oli sääl
märga lindu eksitamas.

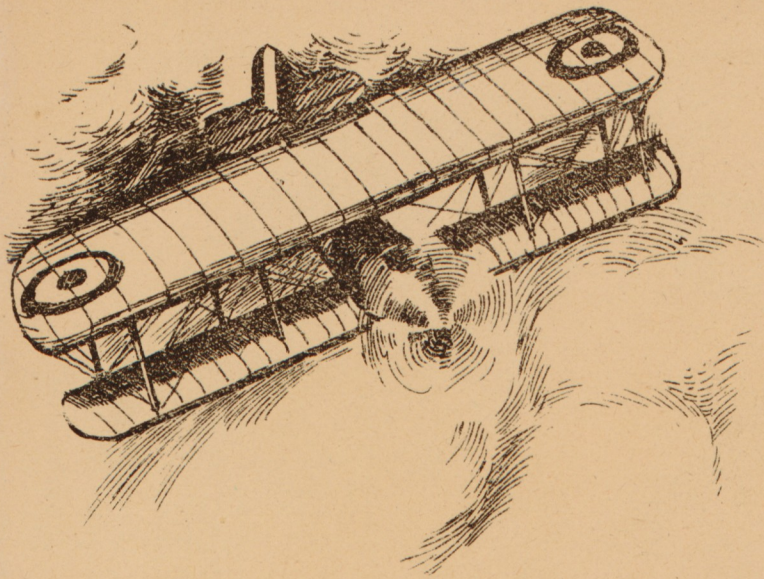

Kiisu ütles: "Kus sa tuled?"
- Müür on minu kõnnitee....
Aga sul on kaunid suled
- mulle väga meeldib see."

Krapsti! kiisu suhu kahmas
linnu värvilise saba,
suled segamini pahmas,
kaapis tiibu kriba - kraba.

"**H**a-ha-haa! Nüüd oled ilus",
naeris kiisu naljatades,
"lennata võid
põõsa vilus
sabasulgi
kiigutades!"

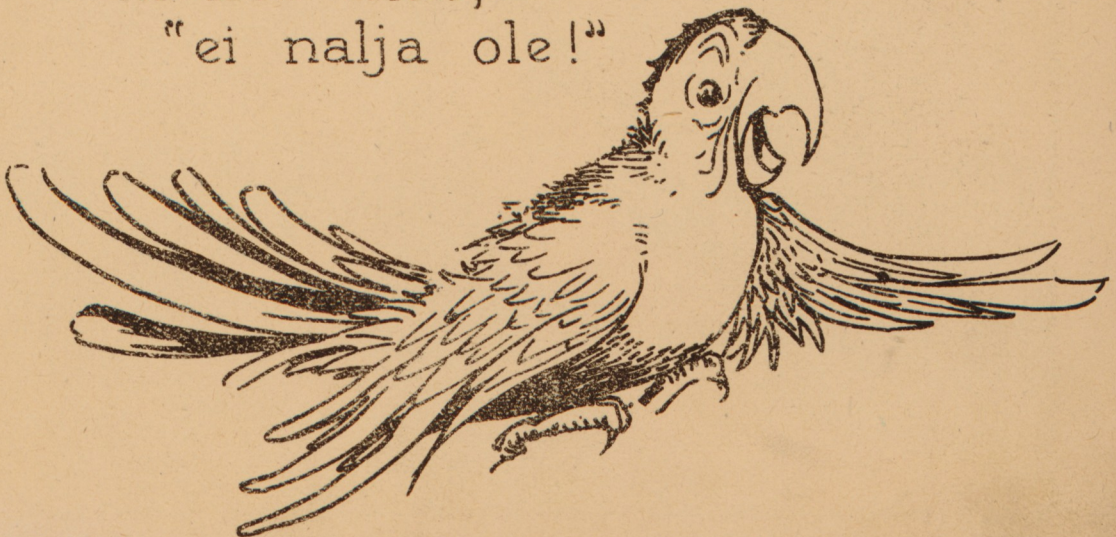

"Maapääl
elada on
paha,"
mõtles vaene
papagoi,
"siia

jääda ma ei taha,
lendan õhku hoi, o-hoi!"

Lendaski, ja tundis mõnu
kõrgest lennust taeva all,
rõõmustuseks polnud sõnu,
-hää on olla üleval!

Äkki tuli aeroplaan.
"Küll see elukas on kole!
Nüüd ma alles peksta saan,"
mõtles lind,
"ei nalja ole!"

Ruttu alla lendas ta
korstna otsa puhkama.

“Siin mind ükski loom ei taba,
siin võib olla hää ja vaba!”

Mõnel pool on veider pruuk:
pööningul on korstnas luuk,
sääl saab korstent puhitud,
tahmast puhtaks nühitud.

Ega juhtunudki muud,
korstnast välja tuli luud,
tõukas maha papagoi,
määris mustaks oi, oi, oi!

"H ää on
vabalt lennata
üle metsa, üle maa,
aga hiljem või
ka varem
leiad, et on kodus parem.

S iin ei taba hädaoht,
siin on vaikne, mõnus koht,"
nõnda arvas papagoi,
kui ta jälle koju sai . . . . .

